

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep.
0032 Oslo

Oslo, 3.6.2008

HØRINGSUTTALELSE – UTKAST TIL FORSKRIFT OM STUDENTSAMSKIPNADER

Vi viser til brev fra Kunnskapsdepartementet av 17.4.2008, og oversender med dette høringsuttalelse fra Studentsamskipnaden i Oslo (SiO).

SiO ser positivt på at det i forslaget til forskrift om studentsamskipnader er tatt inn presiseringer av de krav som følger av lov om studentsamskipnader, samtidig som studentsamskipnadene gis frihet til å bestemme hvilke studentvelferdsaktiviteter den skal drive. Denne friheten er helt avgjørende for at samskipnadene skal kunne tilfredsstille de behov studentene på de aktuelle institusjonene har.

Generelt mener vi at forskriftens struktur gjør at den kan være noe vanskelig å relatere til de sammenhengende bestemmelsene i loven. Sammenhengen mellom paragraf i loven og kapitteinndeling i forskriften bør fremkomme tydeligere.

SiO ønsker i sin høringsuttalelse å kommentere følgende elementer til de ulike kapitlene i forslaget:

Kap 2. Studentsamskipnadens ledelse

I forslag til ny forskrift er regelen om at styreleder har dobbeltstemme fjernet. Så lenge det fremdeles er gitt av forskriften at studentene kan velge å ha flertall i styret og velge styreleder blant studentenes representanter, ser SiO positivt på endringen. Studentene vil fremdeles være sikret den nødvendige innflytelse på samskipnadens virksomhet, samtidig som det vil stilles større krav til enighet i styret for å oppnå flertall.

Kravet om 2/3 flertall i studentorgan for avsetting av studentenes styremedlemmer vil øke stabiliteten og kontinuiteten i styret. SiO ser også dette som en fordel.

Kap 3 Studentvelferdstjenester

SiO mener at det er viktig at det fremdeles overlates til den enkelte samskipnad å definere hvilke velferdstjenester som skal tilbys.

I forskriftens § 8 står det ”*Studentvelferdstjenester skal være åpne for alle studenter på like, forhåndsfastsatte vilkår.*” De samskipnader som har mer enn én utdanningsinstitusjon knyttet til seg, vil kunne oppleve at fristasjonsytelsene som den enkelte utdanningsinstitusjon fastsetter nivået for, varierer mellom institusjonene. For at ikke den institusjon som bidrar mest skal subsidiere de andre, vil prisdifferensiering mellom studenter fra ulike institusjoner måtte forekomme. Slik § 8 nå fremstår, mener SiO at behovet for prisdifferensiering på bakgrunn av den enkelte utdanningsinstitusjons fri stasjons bidrag ikke er tilstrekkelig belyst.

Kap 4 Regnskaps- og kostnadsfordeling

Det er allerede vedtatt i loven at tjenester til andre enn studenter skal holdes regnskapsmessig atskilt fra studentsamskipnadens øvrige virksomhet. Inntekter fra denne aktiviteten skal dekke ekstraomkostningene (direkte kostnader) og en rimelig andel av felleskostnadene.

I forslaget til forskrift spesifiseres dette kravet i at det skal utarbeides selvstendige, separate regnskap for de to ulike typene virksomhet eller gis kvantitativ segmentinformasjon i noter til årsregnskapet.

SiO forstår behovet for budsjett- og regnskapsprinsipper som hindrer at offentlig støtte og studentenes eget bidrag til studentvelferd subsidierer annen virksomhet. Som departementet også nevner i høringsbrevet, vil dette kreve administrative resurser i samskipnadene. For SiOs del vil dette innebære vesentlige forandringer i budsjetterings- og regnskapsprosesser, og økningen i resursbruk kan bli betydelig.

Selv om det etableres regnskapssystemer og –rutiner som gir den nødvendige segmentinformasjonen, vil skjønnsmessige vurdering måtte legges til grunn for mange av kostnadsberegningene. En rekke av de velferdstjenestene som tilbys studenter, er det mulig å tilby nettopp fordi tjenesten også har eksterne brukere. Et eksempel kan være omfang (innhold og åpningstider) på treningstilbudet. Hva som her skal regnes som ekstraomkostninger og en rimelig andel av faste kostnader, vil være vanskelig å avgjøre og nødvendigvis måtte vurderes skjønnsmessig. En rekke andre kostnadsarter, slik som rentekostnader, avskrivninger og de fleste administrasjonskostnader, vil også måtte fordeles gjennom kalkulatoriske nøkkeltallsberegninger eller forholdstall.

Kap. 5 Fri stasjon

I forslaget til forskrift presiseres det at fri stasjon er en form for offentlig støtte til studentvelferd, og bruken av det må innrettes slik at det bare kommer studentene til gode. Forskriften gjør det videre klart at eventuelle tilskudd fra utdanningsinstitusjonen for å subsidiere egne ansattes eller andres bruk av velferdstjenestene ikke er en del av fri stasjonsytelsen og skal nedfelles i en egen avtale. Også her mener vi at det ofte kan være vanskelig å konkretisere og tallfeste et slikt tilskudd.

Når det gjelder fri stasjon til studentkantiner, mener vi at det foreligger en særskilt problemstilling omkring beregning av antall kvadratmeter og dermed verdi. Slike kantiner skiller seg fra andre serveringssteder ved at de i tillegg til å være et serveringssted også er et sted der studenter oppholder seg for å studere eller spise matpakken. Dersom fri stasjonsverdien beregnes på totalt antall kvadratmeter, inngår også den ”delen” av lokalene som brukes til andre, og til dels studierelaterte, aktiviteter. Dette gir igjen et feilaktig beregningsgrunnlag når det skal kalkuleres hvilke lokalkostnader samskipnaden har ift. brukere som ikke er studenter.

Kap. 6 samarbeidet mellom studentsamskipnad og utdanningsinstitusjon

SiO finner det positivt at det formaliseres at samskipnad og utdanningsinstitusjon har et felles ansvar for velferdstilbud og læringsmiljø som det skal fastsettes regler for. Vi savner imidlertid en tydeliggjøring av utdanningsinstitusjonens bestilleransvar overfor samskipnaden gjennom for eksempel et felles strategi- og måldokument for studentvelferd ved den enkelte institusjon.

Kap. 7 Semesteravgift

SiO finner det positivt at studenter som er i fødselspermisjon kan velge å betale semesteravgift. Disse vil da kunne benytte seg av samskipnaden sine tjenester på lik linje med andre studenter.

Vennlig hilsen
Studentsamskipnaden i Oslo

Lisbeth Dyrberg
Adm. direktør

Egil Heinert
Hovedstyreleder